

ARCHEOLOGIENOTA
LIER MALLEKOTSTRAAT Z.N.
PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

FODIO
Turnhoutsebaan 277
B-2110 Wijnegem

Jan De Beenhouwer
Marleen Arckens

2. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

2.1 Gemotiveerd advies

De opdrachtgever plant op het projectgebied een opslagloods met een oppervlakte van 3230 m². De fundering van het gebouw bestaat uit een betonplaat die op de vaste ongeroerde grond rust. De dragende elementen van de buitenmuren en de centrale as worden bijkomend gefundeerd tot ca. 70 cm onder het maaiveld. De ruimte grenzend aan het gebouw wordt verhard door middel van een betonnen plaat, terwijl de oostelijke sectie van het perceel als toerit ingericht wordt en met betontegels bekleed.

Daarom werd een archeologisch vooronderzoek uitgevoerd dat moest leiden tot het opstellen van een archeologienota die bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning kan worden gevoegd.

Het bureauonderzoek had tot doel het projectgebied archeologisch te evalueren op basis van bestaande bronnen en de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed te bepalen.

Het uitgevoerde bureauonderzoek is volledig. Alle relevante beschikbare bronnen werden geraadpleegd. Op basis van de luchtfotografie en historische kaarten waren er geen redenen om aan te nemen dat het projectgebied verstoord werd in het verleden. Afgaand op de informatie die beschikbaar was in de Centrale Archeologische Inventaris en de rapportage van verschillende proefsleufonderzoeken in de onmiddellijke omgeving werd besloten dat de trefkans op sporen en sites uit de metaaltijden tot de middeleeuwen reëel is.

De opdrachtgever is eigenaar van het projectgebied en binnen de grenzen ervan liet het grondgebruik verder onderzoek met ingreep in de bodem toe, voorafgaand aan de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning.

Voor het volledige projectgebied met een oppervlakte van 6203 m² werd verder vooronderzoek noodzakelijk geacht om vast te stellen of er archeologische sporen aanwezig waren. Gezien de topografische ligging, de bodemkundige opbouw en de aard van de te verwachten sporen, was een ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methode (zie 1.2.4). Eventuele sites zouden op die manier kunnen worden gelokaliseerd en geëvalueerd. Proefsleuven geven informatie over de aan- of afwezigheid, de aard, omvang en kwaliteit van het archeologisch erfgoed en geven de relevante archeologische niveaus aan. Verder maken zij het mogelijk om maatregelen voor te stellen om behoud *in situ* te bewerkstelligen, of om de kosten in te schatten die gepaard gaan met eventueel vervolgonderzoek, wanneer behoud *in situ* niet mogelijk is.

Andere archeologische vooronderzoeksmethoden als landschappelijk bodemonderzoek, geofysisch onderzoek, veldkartering en archeologische boringen zouden weinig tot geen aanvullend resultaat opleveren dat kon leiden tot het beter beantwoorden van de onderzoeksvragen (zie 1.2.4). Eventuele resultaten van deze onderzoeken zouden ook gehaald worden met het proefsleuvenonderzoek. Om deze reden en omwille van het evenwicht tussen de kosten en de baten van het onderzoek werd enkel een proefsleuvenonderzoek aanbevolen.

Zoals verwacht was het archeologisch niveau onder het akkerdek bewaard. De aangetroffen sporen hielden verband met de activiteiten van de boerderij, die volgens de gegevens van het bureauonderzoek minstens vanaf het einde van de 18de eeuw in gebruik was. Uit het proefsleuven onderzoek kan worden afgeleid dat deze 18de-eeuwse boerderij 'de Plas' in oorsprong terugging tot de 16de/17de eeuw. Van oudere bewoning in de middeleeuwen of daarvoor werden geen sporen gevonden, hoewel in de ruimere omgeving wel aanwijzingen waren voor menselijke aanwezigheid in de metaaltijden en de middeleeuwen.

De sporen zijn in hoofdzaak te interpreteren als resten van agrarische exploitatie uit de nieuwe en nieuwste tijd. Zij zijn niet diep bewaard en bevatten zeer weinig vondsten. Er zijn geen structuren aangetroffen.

De vondsten dragen bij tot een beter chronologisch begrip van de aangetroffen sporen en spoorassociaties op de site. maar zij dragen niet bij tot een bredere kennis van de materiaalcategorie waartoe zij behoren en hebben dus geen verder onderzoekspotentieel.

Door de aard van de sporen en het schaarse vondstmateriaal, is er geen kenniswinst te verwachten door verder onderzoek. Omwille van het lage onderzoekspotentieel en de daarmee verbonden kenniswinst, wordt geen opgraving aanbevolen.